

1823, siger det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, den Nedskaering fandt Sted i Sverige. Men glemmer da det ærede Medlem Hr. Lange, at en halv Snes Aar forinden havde Norge og Danmark nedskaaret deres Krone efter en Maalestok, som intet Sidestykke har i det, vi taler om her? Den store Statsbankerot var foregaaet i Danmark efter Napoleonskrigene en Tid før den svenske. Saa kan det ærede Medlem jo deraf se, at det er ikke Spørgsmaalet om, hvad der er foregaaet fra 1801 til 1813 i Danmark eller i Sverige i 1823, man vurderer Landet efter, men man vurderer det efter den Tilstand, hvori det befinder sig paa det Tidspunkt, da det ønsker et Laan.

Men i sine Bestræbelser for at gøre saa meget som muligt ud af dette Spørgsmaal om Udlandet, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ser er det eneste, hvorpaa han kan bygge sit Haab om at faa standset Bevægelsen for at faa dette Spørgsmaal alvorligt gennemdrøftet, gaar han endogsaa til at sige: Hvor ved man, hvor mange af Landene der vil komme til at have en ny Mønt, naar Møntsystemet bliver ordnet? Og saa nævner han for det første Spanien. Ja, Spanien, det kan staa hen, men Spaniens Mønt er for Øjeblikket 53 Guldøre, medens den skulde være 72, altsaa 19 Guldøre under, hvad den skulde være ved Pariteten, og jeg tillader mig at tro, at Spanien ikke vil have økonomiske Kræfter til at føre sin Mønt op i Pari og ingen Tilskyndelse dertil vil have, naar hele den latinske Verden ikke har det. Thi det ærede Medlem Hr. N. Neergaard vil ikke her i denne Sal udtale den Tro, at en Mønt som den franske eller den belgiske eller den italienske vender tilbage til sin Guldparitet, at Landene skulde være i Stand til at kæmpe den Krise igennem, som det vilde være at hæve Mønten fra 15, 16 eller 18 til 72. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard ved meget vel, at det er slet ikke det Spørgsmaal, som beskæftiger disse latinske Lande, men det er det Spørgsmaal, om de vil kunne standse deres Mønt, og om de vil være i Stand til at stabilisere den. Derfor er det ogsaa bundurigtigt, naar det ærede Medlem siger, at disse Lande har ventet med Stabiliseringen, fordi de saa nødigt vilde gaa væk fra Pariteten. Nej, de har ventet med Stabiliseringen, fordi de ikke var i Stand til at stabilisere paa det højere Standpunkt, som deres Mønt tidligere var paa. Intet andet har været Aarsagen dertil, og derfor ser vi ogsaa, at nu, netop nu tænker Belgien paa at stabilisere sin Mønt. Den staar nu ved en Fjerdedel af den oprindelige Guld-

paritet, og det, som de tænker paa i Belgien, er at stabilisere den endeligt ved det Punkt, hvorpaa den staar, bl. a. for at den nærboende franske Franc og dens Skæbne skal fjernes saa meget som muligt fra at udøve et Tryk paa den belgiske Francs Skæbne.

Derfor vil jeg tillade mig at tro, at jeg har Ret i, at ved Slutningen af denne Periode vil Spørgsmaalet være: Skal vi være mellem de 4 Lande, eller skal vi være sammen med den øvrige Verden? og jeg vil mene, at intet som helst virkeligt Prestigespørgsmaal, intet virkeligt Æresspørgsmaal knytter sig til Valget af, om vi vil være i den ene eller den anden Gruppe. Hvis det var et virkeligt Æresspørgsmaal, et virkeligt Prestigespørgsmaal, saa har jeg allerede sagt, at jeg giver det ærede Medlem Hr. Pinstrup den fuldkomne Tilslutning til, at saa bærer man hellere lidt større Byrder af Hensyn til noget saadant, men da det er min Opfattelse, at det er et falsk Prestigespørgsmaal og en falsk Forstaaelse af Æresbegrebet, der her er Tale om, saa tillægger jeg ikke, hvad det ærede Medlem Hr. N. Neergaard har sagt, nogen som helst Betydning i saa Henseende. Det ærede Medlem Hr. Trier betegnede de ærede Medlemmer Hr. Pinstrups og Hr. N. Neergaards Udtalelser som Udtryk for økonomisk Chauvinisme. Jeg betragter det som en Fejltagelse, naar det ærede Medlem Hr. Trier tog det ærede Medlem Hr. Pinstrup med deri, thi det er rigtigt, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaards Udtalelser var Udtryk for en økonomisk Chauvinisme, men det var det ærede Medlem Hr. Pinstrups ikke, for han sagde, at han vilde have dette Spørgsmaal klaret, om der dertil var knyttet saadanne Farer, og naar der ikke var det, vilde han sagligt drøfte det Spørgsmaal, om det ikke var bedre at gaa den Vej. Ved en saadan Undersøgelse vil man ogsaa faa at se, om jeg ikke har Ret i den Betragtning, jeg her har fremsat om, hvad vor Gæld er, hvorledes den er funderet, paa hvilken Maade vi skal tilbagebetale den, og om vi ikke i Virkeligheden betaler langt mere, end vi har paadraget os som Gæld.

Endelig har jeg en Bemærkning at gøre om den nordiske Møntunion, idet det ærede Medlem Hr. N. Neergaard henviste til, at vi jo tidligere havde tillagt denne Møntunions Bevarelse stor Værdi og gjort, hvad vi kunde, for at bevare den, og at vi endogsaa havde anmodet det ærede Medlem Hr. N. Neergaard om at være delegeret sammen med Marcus Rubin ved Forhandlinger derom. Det ærede Medlem faar der